

34. sjezd německých právníků konal se v Kolíně n./R. ve dnech 12.—15. září (Právník, str. 464). Některá z jeho usnesení mají všeobecnější význam. Tak bylo jednáno v trestní sekci o naléhavé otázce vydávání zločinců (sr. Právník, str. 76) a usneseno na základě referátu vídeňského profesora Walkera, aby o vazbě a o právních otázkách, týkajících se žádosti o vydání rozhodovaly soudy a to bezvýhradně, bylo-li vydání odepřeno, kdežto výrok, že žádosti jest vyhověti, by měl jen povahu dobrého zdání. Usnesení trvá na zásadě vzájemnosti, doporučuje však omezení práva asyly a to vynětím buď jednotlivých skupin trestných činů nebo vůbec takových činů, které byly spáchány způsobem zvláště zavrženíhodným. Konečně bylo doporučeno vydání zvláštního zákona o vydávání zločinců. Oddělení pro soukromé právo doporučilo řadu změn občanského práva v souvislosti s budoucím trestním právem, zejména v otázkách náhrady škody (náhrada škody způsobené v nouzi, při čemž pojem nouze má být převzat z osnovy trestního zákona, ručení za škodu způsobenou šilencem). Byla navržena reforma rozhodčího soudnictví tak, aby výroky rozhodčích soudů nemařily záměry hospodářského zákonodárství. — Kolínský sjezd je zajímavý i po stránce organizační a to dvojím směrem. Předně je hodno pozornosti, že každé ze čtyř oddělení jednalo jen o 2 otázkách, takže jedinému problému mohl být věnován celý den. Je patrné, že bylo pak daleko lépe možno než při skromné časové výměře jinak obvyklé vyčerpat důkladně sjezdová témata. Kromě toho zasloužil úvahy návrh prof. Heymanna, přednesený v plenu, aby od hlasování bylo budoucně buďto vůbec upuštěno, nebo aby bylo podrženo toliko pro jednání jednotlivých oddělení. Návrh není bez oprávnění. Dlužno uvážiti, že se podivně vyjímá hlasování o teoretických otázkách, kterých nelze často ze sjezdových jednání zcela vyloučiti; historie právnických sjezdů pak ukazuje, jak často byl výsledek hlasování závislý na nahodilé přítomnosti při hlasování. Proto byl vždy spíše hlavní význam sjezdů spatřován v přípravných pracích a v osobním styku účastníků než v usnesených resolucích.

Statistika odčinění odsouzení, udělení milosti a podmíněného propuštění v r. 1925 a odvolání podmíněného odsouzení a propuštění osob, jimž zkušební doba počala r. 1919 a 1920, je obsaženo v 73. čísle »Zpráv státního úřadu statistického«. Odčinění odsouzení bylo povoleno 695 osobám pro 1.488 trestných činů, z toho rozhodnutím soudním 3 osobám z moci úřední a 564 na žádost, 124 osobám rozhodnutím presidenta republiky a 4